

Pirmas Negras Kunigas

Devynioliktam šimtmečiui, kai negrų vergija dar nebuvo visiškai panaikinta, 16 metų amžiaus negras pabėgo nuo savo pono. Atvykęs į Quincy, Ill., apdriskęs, išalkęs žiopsojo prieš didelę bažnyčią. Klebonas pamatęs jį prisiartinio. Jonas Tolton'as, taip jis vadinosi, tuojau paklausė, ar negalėtų gauti darbo už maitinimą. Geras kunigas priėmė, pavalgydino, o paskui davė darbą. Vakare negras paklausė:

— Ar leisi tamsta man pernakvoti malkų sandelyje?

— Ne, tai netinkama vieta.

Klebonas davė negrui šiltą užsiklojimą bei minkštą šieniką. Negras stebėjosi šio žmogaus gailestingumu. Nuo to laiko negras pasiliko su geru klebonu dirbdamas įvairius darbelius klebonijoje ir prie seserų mokyklos. Jis nesijautė kaip vergas, nes kunigas elgėsi su juo kaip tikras tėvas.

Vieną dieną klebonas paklausė negro, ar nenorėtų jis lankytis mokyklą.

— O, tėveli, — atsakė negras, — tamsta tyčiojies iš manęs. Aš tik paprastas negrukas. Už užlaikymą turiu dirbti.

Kunigas nejuokavo. Jonas įstojo į pradžios mokyklą. Kantrus berniukas gerai mokinos ir dieną iš dienos žengė pirmyn. Prabėgo keletas mėnesių. Jonas, tinkamai prisiruošęs, priėmė šv. Krikštą. Nuo to laiko jo pamaldumas buvo pavyzdys kitiems.

Staugus gyvenimo pasikeitimas buvo negrui lyg sapnas. Jis jautėsi begalo patenkintas. Bet tai ne viskas. Dievas ruošė jam didesnių džiaugsmų.

Kartą klebonas paklausė negro, ar jis norėtų tapti kunigu.

— Tapti kunigu? Aš žinau, jog nėra jokios galimybės negrukui tapti kunigu, — atsakė nustebintas Jonas.

Kunigas patarė berniui melsti Dievą ypatingos mal-

nės. Ir Viešpats suteikė jam tą dovaną, pašaukdamas negruką savo tarnybon.

Jonas Tolton'as, baigęs aukštesnę mokyklą, išsiųstas į seminariją Romon. Pagalios, atėjo ilgai laukiamoji diena. Laikraščių skelbimai, jog negras bus išventintas į kunigus, sukėlė dėmesio visam krašte. Ilga procesija kun. Jonas Tolton'as buvo įlydėtas į Quincy, Ill., kur atlaikė pirmas iškilmingas šv. Mišias. Linksmas klebonas, kuris Joną privedė prie altoriaus, pasakė įspūdingą pamokslą apie buvusį vergą. Galime įsivaizduoti, koks buvo jų džiaugsmas.

Negras kunigas sekmingai dirbo Čikagos apylinkėje vedamas savo tautiečius į tikrą tikėjimą. Jis buvo pirmas Jungtinių Valstybių negras kunigas.

ŠV. PIONUS KANKINYS

Kuomet pagonys vedė šv. Pionių į kankinimo vietą, jie nustebė matydami džiaugsmo išraišką šventojo veide ir kaip noriai jisai.ėjo pasitikt mirtį.

— Kas teikia tau kiek džiaugsmo? — paklausė jo budeliai.

— Ir kodėl tu taip linksmas eini pasitikt mirtį?

— Jūs klystate, — atsakė kankinys; — aš nemirsiu, aš einu pradėti naują gyvenimą, kuris niekad nebaigsis.

Vieną dieną, kai šv. Pranciškus salezietis klausė išpažinė, priėjo prie klausyklos vienas žmogus ir išpažindamas sunkias nuodėmes neparodė jokio gailesčio. Šventasis pradėjo verkti ir tol verkė, kol nesidėjėlis baigė išpažintį. Po išpažinties jis paklausė šventojo, kodėl taip verkė.

— Mano vaikel, — sakė šv. Pranciškus, — aš verkiau dėl to, kad tu neverkei. Tu papildęs tiek nuodėmių neparodai jokio gailesčio.

Žmogui to užteko. Jis susigraudino ir ilgai atgailojo.

Visi į "Mažųjų Armiją"!

Brangūs vaikučiai! Jeigu jūsų mieste nėra sukurtos "Mažųjų Armijos" kuopelės, nenuliūskite! Tie, kurie nori prisidėti ir priklausyti prie "Armijos", lai atsiunčia savo vardus, pavardes. Mes su džiaugsmu įrašysime jas į "Mažųjų Armijos" knygą. Nereikalaujame nuo jūsų pinigų, nei sunkaus darbo. Tik prašome karštų maldų.

Katalikai Meksikoje, Rusijoje ir kituos pasaulio kraštuos šaukias jūsų pagalbą. Nuolatos melskimės už juos; jie mūsų broliai, seserys.

Taigi, atskiros mergaitės ir bernaičiai, trokstantieji katalikams padėti per "Mažųjų Armiją", prašomi prisiųsti pavardes sekančiu adresu: J. Kuprevičius, Marian Hills Seminary, Hinsdale, Ill.

Paukšteliai

Sakoma, kada Jėzus buvo mažas, augo draug su Judu.

Jėzus nuo pat jaunų dienų buvo labai geros širdies, o Judas priešingai, — buvo kietaširdis ir labai kerštingas, dėl to žmonės jo nemylėjo.

Netoli jų gyveno puodžius. Jis visada turėdavo atliekamo molio. Jėzus nueidavo pas jį ir parsinešdavo molio. Puodžius mielai jam duodavo, nes Jėzų labai mylėjo, o Judai neduodavo, nes jo ne kentė. Bet Jėzus mielaširdingas: ir Judui duodavo molio. Abu susėdavo ir lipdydavo paukščius. Jėzaus nulipdyti paukščiai atrodydavo lig gyvi ir žmonės labai jais stebėdavosi. Gi Judo buvo negražūs: tai sparnai kreivi, tai galvutė nesilaiko, tai kojos iškrypusios. Visi sakydavo, kad to netikėlio ir paukšteliai negražūs. Judas už tai pyko ant Jėzaus ir keršijo. Paukšteliams baigiant džiūti ant saulutės, Judas vis atbėgdavo ir sumindžiodavo juos. Jėzus už tai ant jo nepyko. Jis vėl imdavo molio ir su Judu iš naujo lipdydavo paukštelius.

Vieną kartą Jėzus nulipdė tokių gražių paukštelių, kad visi negalėjo atsižiūrėti. Paskui paėmė dažų ir nudažė juos įvairiomis spalvomis. Išpykščio Judas pradėjo visas drebėti. Kai Judas bėgo juos mindžioti, Jėzus, pamatęs, tai pakėlė rankutes į dangų ir pradėjo šaukti: "Dieve, gelbėk mano paukštelius!" O atsisukęs į paukštelius tarė:

"Skriskite paukšteliai!" Tuoj visi paukšteliai pakilo ir nuskrido. Judas iš piktumo pradėjo sau plaukus rauti. Nuo tos dienos matome visokių spalvų paukštelius skraidančius padangėmis.

Simonas Kimutis, šv. Petro ir Povilo mok. mokinys, Homestead, Pa.

VAKARINĖ GIESMĖ

Pasimelsk, brangus vaikuti, padėkok Dievuliui ir, pašaukęs angelėlių, eik saldaus mieguli!

Miega paukščiai, mano mielas,

Tyliai ant šakelių, šypsos žvaigždės, leidžias angelas,

prašo klaupt ant kelių.

Jau sustojo prie lovelės, sparnelius nuleido, — pasimelsk, Dievulis naktį poilsio mums leido.

Jonas Kuzmickis-Galius, ("V. A")

Jūs daug girdėjote apie tai, kaip Lietuva neteko laisvės ir pateko po geležinę Rusijos caro valdžią. Bet ar žinote, kuriais metais tas įvyko ir kiek laiko ta nelaiminga padėtis tęsėsi. Šis dalykas labai lengva laikyti atminty. Lietuva laisvės neteko 1795 m. Tokia padėtis tęsėsi per 123 metus, kol vas. 16 d., 1918 m., pasiskelbė esanti laisva. Matote, jog labai lengvas dalykas. Reikia atsimint tik pirmas tris skaitlines: vienas, du, trys — 123 metai.

Išdykėlis

Jonukas buvo gahus berniukas, bet blogai mokėsi, nes buvo išdykėlis. Grįždamas iš mokyklos, ar pasivaikščiojęs, visuomet grįždavo išsipurvinęs, sudraskytas drabužiais, ar susižeidęs. Pakėlėje jis visuomet užkabindavo kitus vaikus. Jei nenuveikdavo, tai plūsdavo.

Jonukas didžiūdavo, kad jis už kitus drąsesnis ir stipresnis. Būdavo, eina su draugais keliu. Priena balą. Draugai balą aplenkia, o jis tiesiai. Prieš griovį, per kurį yra lieptelis, pats pirmas užėina ant lieptelio ir išdykauja negalvodamas, kad gali įkristi. O jei nėra lieptelio, tai upelį bando peršokti. Jei nepavyksta, žinoma, įkrinta į vandenį, arba į purvyną. Maža jis turėjo sau lygių draugų. Daugelis jį padauža vadindavo.

Vieną dieną Jonelis įlipo į vyšnią, laikydamas rankoj pintinėle. Lipo į pačią medžio viršūnę, kad pasiektų labiausia nusirpusias vyšnias.

— Joneli, nelipk aukštai, nes iškrisi, — šuktelėjo jam daržininkas.

— Nebijok! Aš žinau, ką darau, — atsakė Jonelis.

Vos spėjo ištarti tuos žodžius, šaka lūžo ir Jonelis nukrito žemėn.

Atbėgo daržininkas, pakėlė Jonelį nuo žemės ir nunešė tėvams. Parvežė gydytoją, kuris apžiūrėjęs rado koją lūžusią dviejose vietose.

Praėjo keturiasdešimt dienų, o Jonelio koja vis dar nebuvo stipri. Ir jis pats nusilpnėjo.

Pasveikęs Jonelis jau nebuvo toks išdykėlis.

V. Plaušinaitytė.

Sesutės Daina

Rožę, rūtą ir leliją
Prie krūtinės tesegsiu,
Tai švenčiausiajai Marijai
Ir Jėzuliui patiksiu.

Bijūnėlį ar gvazdiką
Te brolelis nusiskins;
Vyro širdžiai jie patiko,
Tegu ją jie ir dabins.

Vytė Nemunėlis.

Tie kurie laiką gerai sunaudoja, niekad neturi liuso laiko.

Iš "ŽEMĖS ANGELO AUKA"

Brangus Tėve!

Kūdikėlis Jėzus davė man viską, gal ir greitą mirtį. Kunigėlis klebonas jau įkūrė eucharistininkų skyrių ir be to pranešė, kad ir Elenytė Didijį Ketvirtadienį jau galės eiti prie Šv. Komunijos. Dabar pasilieka tik tėtis. Prašiau jį, kad kartu su manim melstų iš Viešpaties tos malonės. Manęs klausydamos, atkalbėjo rožančių ir "Atmink o švenčiausioji Pana Marija..." Gal jau manęs čia nebus, kai jis atsivers, bet danguje tikrai jį matysiu. Pavedu savo auką gerajam Jėzui. Be abėjos, šis mano laiškas jau tikrai pastutinis. Užmigti jau nebegačiu. Kosulys kankina dieną — naktį. Ligi pasimatymo danguje! Tavo Petruškas".

(Štai graudus vieno vaikelio pasiaukojimas už tėvelius. Pilna knygutė tokių gražių laiškelių vaiko savo draugui kunigui.)

VAKARINĖ MALDA

Vieną vakarą motina dviejų mergaičių buvo išvažiavus, kuomet jau buvo laikas joms eit gult. Tat jos galėjo daryt, ką norėjo.

— Aš šį vakarą nekalbėsiu poterėlių, — tarė Lilytė.

— Kodėl, Lilyt! — paklausė Amy, akutes išvertus iš baimės.

— Aš nepaisau; aš nekalbėsiu. Tiek to.

Ji įsiriti į lovele, o Amy atsiklaupė ir sukalbėjo poterėlį. Paskui užgesinus žiburį įlipo į lovą ir atsigulė. Ilgai buvo tyku; tik, štai, Lilytė pradėjo nerimastauti, pagalvę papurtė ir supykus tarė:

— Kažin kas yra pagalvei?

Iš Amys lovelės pusės pasigirdo saldus balselis:

— Gal dėl to, kad joje nėra poterėlio.

Lilytė išlipo iš lovos, atsiklaupė ir sukalbėjo poterėlį. Po to abi mergaitės greit užmigo. Sm.

Egipte renkant vaikui vardą tėvai uždega tris žvakes. Kiekviena žvakė turi vardą. Kuri paskučiausia sudega, tuo vardu būna kūdikis.

Spindulėliai

Patekėjusi saulelė pasiuntė ant žemės savo auksuotus spindulėlius. Pirmasis spindulėlis krito ant miegančio jaunuose vėversėlio. Pabudo paukštelis, išplėtė sparnelius ir nulėkė aukštyn giedodamas.

Antrasis spindulėlis pažadino voverėlę, miegančią medyje. Voverėlė pašoko, auseles pastatė ir nubėgo šokinėdama.

Trečiasis spindulėlis krito stačiai į avilį. Vienu kartu sujudo visos bitės, suzirzgė. Bitelės išlėkė iš avilio ir sutupusios ant žiedų rinko saldų, saldų medutį.

Ketvirtasis spindulėlis krito į lovele ant miegančio vaikelio. Švietė jam stačiai į akutes. Vaikelis šoko iš loveles, apsidairė, nusiprausė ir atsiklaupė kalbėti poterėlių.

Žemaitė.

TYRUOLIS IR JAUNUOLIS

Prieš daug metų, viename miške gyveno tyruolis. Jis buvo labai dievotas ir stengėsi pasiekti aukščiausią tobulybės laipsnį. Pasninkaudamas ir dirbdamas jis krovė turtus dangiškame izde.

Kartą jam atėjo į galvą mintis: Štai, aš taip pasninkauju, bet koks bus man už tai atlyginimas? Su kuo aš galiu susilyginti tobulybės laipsnyje? Po tokių minčių jis pats nusigando, nes pamane, kad Dievas gali už tai ant jo supykti.

Tą vakarą per sapną, jam pasirodė angelas, kuris liepė sekti jį. Tyruolis atsikėlė ir sekė angelą, kuris nuvedė jį prie namo mieste ir liepė laukti kol kas nors išeis.

— Tas, kuris pirmas rytą išeis, bus tau lygus Dievo malonėse, — tarė angelas. Tyruolis atsisėdęs laukė.

Už valandėlės tyruolis žiūrė, kad išeina švilpdamas jaunuolis. Pamatęs jį tyruolis pradėjo dėjauti. Aš jau užrūstinau Dievą, kad mane lygina su tuo bernaičiu. Taip manydamas pasikėlė ir pradėjo eiti atgal į mišką atgailos daryti. Jam begrižtant, vėl pasirodė angelas ir tarė:

— Tu, tyruoli, nenuliūsk, eik atgal ir sužinok nuo jaunuolio, ką jis yra gero padaręs.

SV. PATRIKO ATSIVERTĖLIS

Štai graži pasakaitė apie pirmąjį Šv. Patriko atsivertėlį.

Šventasis keliavo per Munster. Viename karalių dvare jį priėmė didikai ir žmonės. Jam bekrikštijant jauną karalaitį Aengus, sūnų Munster'o karaliaus, šventasis, pasirėmes savo vyskupiška lazda, prispaudė karalaičio kojos pirštą.

Aengus kantriai kentė skausmą. Kuomet šv. Patrikas baigė apeigas, pamatęs kraują, einantį iš karalaičio kojos piršto, išsigandęs paklausė:

— Kodėl nesakei man, kada buvau lazda prispaudęs tavo kojos pirštą?!

Karalaitis atsakė, kad tuo metu buvo svarbios apeigos ir, nenorėdamas jų pertraukti, pakentėjo už tikėjimą.

Dešimts Klausimų

1. Kuri yra Lietuvos didžiausia upė?
2. Kur yra Cairo miestas?
3. Kaip vadinasi sušalęs vanduo?
4. Kurią valstybę valdė Napoleonas?
5. Ar mūsų saulė yra žvaigždė, ar planeta?
6. Kuriam pasaulio mieste yra daugiausia lietuvių?
7. Kur randasi mirusioji jūra?
8. Kurie žmonės yra tikri amerikėnai?
9. Su kuria valstybe kariavo Amerika 1898 m?
10. Kada Lietuva pasiskelbė nepriklausoma valstybe?

Tyruolis grįžo į miestą ir, susieškojęs bernaitį, pradėjo klausinėti, ką jis yra gero padaręs. Jaunuolis iš karto negalėjo pasakyti, bet pagalvojęs atsiminė vieną gerą darbą.

— (Aš įspėjau kitą bernaitį, kuris norėjo pikta daryti, ir sulaukiau jį nuo to darbo.

Išgirdęs tai tyruolis viską suprato ir grįžo į mišką atgailos daryti. Grįždamas jis galvojo: tas vaikas už tai lygus man, kad jis ne tik savą sielą saugoja, bet ir kitų saugoja nuo nuodėmės purvo.

Sin-Lak

ŽIRNIŲ BARŠKYNĖ

Sveiki, drūti, mano gerieji vaikučiai!

Šiandien mano akys labai mieguistos. Tačiau, atsiminęs, jog jūs laukiate daugiau pasakojimų apie Lietuvos didvyrius kunigaikščius, greit išlipau iš savo žirnių maišo ir, nuplovęs savo akis šaltu vandeniu, stoju į darbą.

Pereitą kartą nupasakojau jums apie idomų Traidienio mušį ant užšalusios jūros su kryžiuočiais. Dabar varomės toliau.

Traidienis mirė 1282 metais ir nuo to laiko praėjo vienuolika metų iki vėl Lietuva susitvarkė. Tada į sostą užžengė Vytenis, Liutavero sūnus, kuris valdė Lietuvą iki 1316 metų. Per 23 metus savo valdymo laikotarpio, Vytenis turėjo kariauti ar tai su kryžiuočiais, kurie Prūsijoje gyveno, ar su kardininkais, kurie Livonijoje (t. y. kur dabartinė Latvijos šalis) gyveno, ar su lenkais. Tie kryžiuočiai ir kardininkai buvo vienuolių ordenai, kurių tikslas buvo ginti katalikiškus kraštus nuo pagonių užpuolinų. Tais laikais lietuviai dar ir bebuvo pagoniai, todėl ordenai juos be galo vargino. Tačiau, po kiek laiko tie ordenai pagedo ir vien ieškojo žemių bei turtų sau užgrobti. Del to popiežius ant jų uždėjo dvasišką bausmę 1309 metais.

Kevodamas su šiais ordonais Vytenis kartais laimėdavo mūšius, bet kartais ir pralaimėdavo. Štai, papasakosiu apie didžiausį jo laimėjimą. Kadangi kardininkai vargino ir Rygos miesto arkivyskupą, tai tasai prašėsi lietuvių pagalbos. Vytenis, surinkęs didelę bei stiprią kariuomenę, traukė į Livoniją, kad gelbėtų arkivyskupą. Netoli Rygos miesto, prie Toreidos upės Vytenio kareiviai sutiko kardininkus ir su jais susirėmė. Iš kilo didelis mūšis. Vienu laiku kardininkai spaudė lietuvius, o paskui lietuviai smarkiai daužė ordeno kareivius. Tačiau po ilgos bei vargingos kovos, lietuviai, nukertę kardininkų vadovą Bruną, 22 ricierių ir 1500 kareivių, laimėjo mūšį ir išgelbėjo Rygos miestą.

1316 metais, Vytenis grįž-

L. D. K. BIRUTĖ

Kunigaikštienė Birutė buvo Žemaičių kunigaikščio Vidmanto dukterė. Jauna būdama pasišventė į vaidilutes ir tarnavo šventajai Gabijai, kūrendama amžiną ugnį. Bet pamylės ją kunigaikštis Kęstutis pagrobė iš šventovės sau už žmoną. Kunigaikštienė Birutė buvo žmonių užtarėja ir motina. Daugelis kreipdavosi į ją su prašymais, ir ji dažnai padėdavusi.

Kunigaikštienę liaudis labai mylėjo ir ilgus amžius skambėjo Birutės garbei su kurtos dainos žmonių lūpose. Poetas Valiūnas, pasiklausęs liaudies žodžių, sukūrė garsią, visiems žinomą, Birutės dainą. Daina sako, kad kunigaikštienė Birutė buvusi graži, protinga ir kukli. Sutikęs ją kunigaikštis Kęstutis ant marių krašto, Palangos miestely einančią prie miško iš karto pamylės. Kunigaikštienė nenešiojusi brangių ir puošnių drabužių, bet dėvėjusi lietuvių darbo drabužius ir puošėsi Baltijos jūros gintaru.

Daugelį jos gerų ypatybių paveldėjo jos sūnus didysis Lietuvos kunigaikštis Vytautas.

Birutė yra visoms lietuvišioms pavyzdys, iš jos reikia pasimokyti gerbti visa kas sava, kas lietuviška nes yra gražu, kad mokama vertinti savo jėgas ir savo krašto papročius. *Elena Kazalaitė, Šv. Juozapo parapijos mokykla, Šeranton, Pa., mokinė.*

damas iš Klaipėdos, kur vokiečiai buvo pastatę naują pilį, ūmai pasimirė. Žmonių buvo sakoma, kad jodamas audros metu per mišką buvo perkūno užmuštas; kiti sako, jog palydovai jį nugalabino. Tačiau tikroji priežastis jo mirtis aiškiai nežinoma.

Vėl lendu į savo žirnių maišą, todėl sudiev iki kitos savaitės! *Ežerėnų žirnis.*

Didžiausias pasauly universitetas yra Columbia universitetas, New Yorke su 34,800 studentų. Antras didumu Calcutta, mieste, Indijoje, su 34,100 studentų. Europoje didžiausias universitetas Paryžiaus su 22,100 studentų.

PILYPO PLEPALAI

Sveiki draugučiai! Ar laukėte manęs? Man visuomet malonu praleist bent kelias minutes jūsų draugijoje. Palenkite tat galveles, pastatykite ausėles, o aš jus paplepėsiu.

Po smagių švenčių, sunku prisiverst prie darbo. Praėjo Velykų šventė, su ja išgaravo ir Bobutės vaizdelis ir margučių margumas. Dabar teks laukt Kalėdų, nes kitos šventės mums netaip malonios.

Vienas mano draugas (pats razumniausias) uždavė man šitokią galvosukį. (Aš jį išrišau per dešimt minutes, kiek jums ims laiko išrišti?)

Karalius norėjo išrinkt gudriausį žmogų savo karalystėje ir pakelti jį į premirus. Pašaukė tris gudriausius ir sako jiems:

— Aš užrišiu jums akis ir kiekvieno kakteje pažymėsiu raudoną arba mėlyną ženklą. Kai akis atrišiu, jei pamatysite raudonus ženklus, pakelkite po dešinę ranką. Po to, kiekvienas sužinojęs kokios spalvos ženklą turi ant savo kaktos, nuleiskit ranką. Pirmas, kuris tai padarys, bus premieras.

Užrišo karalius jiems akis,

ištepė tris raudonus ratelius, atrišo akis ir pamatė, kad trys rankos pakilo, bet p. Z. greit ranką nuleido. Kaip p. Z. žinojo, kad ant jo kaktos raudonas ratelis?

Aha, galvosukis nelengvas. Bečinu, laužysit galvas bandydami jį išspręst. Murphis jau kelinta diena vaikšto nukores galvą ir negali išrišti. Aš tačiau, nebūsiu jums, kyturčiai, kankintojas. Pasakysiu. (Tiktai, žiūrėkite, kad kitiems nepasakytumėt. Bėje užduokite jį ir savo mokytojai.). Štai atsakymas:

Jei mėlynas ratelis būtų išteptas ant p. Z. kaktos, tada abu: X. ir Y. būtų žinoję, kad jų kaktose rateliai raudoni ir būtų rankas nuleidę. Bet kadangi jie rankų nenuleido, Z. žinojo, kad jo ratelis raudonas.

Ot, ir viskas.

Iki kito pasiplepėjimo.

P. iš K.

Banginis (whale) yra gyvulys, o ne žuvis. Jisai labai lengvai gali išsokt 25 pėdas iš vandens. Tigras gali išsokt 12 pėdų į augstį. Šuo 10 pėdų ir arklys 7 ar 8 pėdas. Žiogas (grasshopper) gali išsokt 200 sykių aukščiau, negu kad jis ilgas.

THINGS THAT NEVER HAPPEN

Copyright.

Rytų Pasaka

Susirgo vienas karalius. Dvaro gydytojai atsisakė pagydyti.

Atsitiko, kad vienas išminčius atvyko į dvarą ir prašė leisti pasimatyti su karalium. Nuvedus pas karalių, jis daug ką papasakojo ir visokiais būdais bandė palinksminti. Pagalios išminčius tarė.

— Karalius tik tada pasveiks, kada bent vieną naktį miegos laimingojo žmogaus marškinuose.

Visoj karalijoje sunku buvo rasti laimingą žmogų. Vieniems trūko šio, kitiems to. Nieks nebuvo laimingas. Kareiviai buvo pasiūsti per visą žemę, skersai ir išilgai, ieškoti laimingo žmogaus. Niekur tokio nerado. Grįždamas į dvarą vienas kareivis pastebėjo gulintį po medžiu elgėtą. Jis jo užklausė:

— Ar tu esi laimingas?

— Taip aš esu laimingas, — atsakė elgėta.

Visi susirinko apie jį pažiūrėti, ar jis nieko nenori, ar jam nieko netrūksta. Elgėta nieko nenorėjo, nieko jam netrūko.

Patenkinti kareiviai liepė jam atsikelti ir atiduoti jiems savo marškinius. Elgėta nusijuokė ir tarė:

— Aš neturiu nei marškinų.

Juozas D-skas.

Pasisekimo Laiptai

- 100% — Aš padariau.
- 90% — Aš padarysiu.
- 80% — Aš galiu.
- 70% — Aš manau, kad galiu.
- 60% — Aš gal pamėginsiu.
- 50% — Turbūt turėčiau daryti.
- 40% — Kas tai yra?
- 30% — O kad aš galėčiau.
- 20% — Aš nežinau.
- 10% — Aš negaliu.
- 0% — Aš nedarysiu.

Muzikos pasauly yra dvi originalės lietuviškos operos. Tai "Birutė", kurią parašė Mikas Petrauskas, ir "Gražina", liai plaukti: kvailieji kiaurai parašyta Jurgio Karanavičiaus. Žymiausias Lietuvos dainininkas yra Kipras Petrauskas, kuris taip pat skaitomas kaip vienas žymiausių pasaulio tenorų.

KAIP ATRASTA ANGLIS

Yra toks padavimas apie anglies atradimą Amerikoje.

Kartą vienas Mohok indijonas išėjo į mišką medžioti. Praėjo pusė dienos, o jis nieko nelaimėjo. Galop, priėjęs prie mažo ežerėlio pamatė ant vandens laukinių žąsų. Tykiai prislinko prie krašto, kad lengviau galėtų žąsį nušauti. Pasiėmęs iš dėklo vilyčią ir pritaikė prie savo lanko. Priklaukęs ant vieno kelio, gerai nutaikė ir, ištempęs lanką, paleido į žąsį, kuri vilyčios perverta krito negyva.

Ištraukęs iš vandens žąsį indijonas susikūrė ugnį, išsikepė ir suvalgė. Norėdamas užgesyti, ugnį paėmė čia pat radęs juodų akmenėlių ir užmetė sauja ant ugnies. Už kelių minutų sugrįžęs pamatė, kad akmenėliai dega.

Taip tas indijonas rado akmenų, kurie dega.

Vėliau jis nuėjo pas baltodį kalvį peilio pataisyti. Kalvis nusiskundė neturįs kuomi pečio kurenti, nes pritrūkęs malkų. Indijonas atnešė ir jam krūvą tų akmenų ir parodė, kaip su jais galima ugnį kurenti. Nuo to laiko ir prasi-dėjo anglies kasimas.

Mikas Jodka.

Trys Broliai

Gyveno trys broliai. Dū buvo kvaili, trečias be proto. Visi jie labai mėgo šaudyti paukšteliu, žvėrelius. Ežero pakraščiu bevaikščiodami pamatė jie plaukiant tris antis. Dvi buvo baltos, o trečia kaip sniegas. Vienas brolis norėjo šauti, bet kitas tarė:

— Šaukim visi trys sykiu, tai nušausim visas.

Taip ir padarė. Iššovė. Du nekliūdė, o trečias nepataikė. Antys atsidadė kitoje ežero pusėj.

Dabar galvoja visi trys broliai, kaip prieiti prie ančių. Eidami ežero pakraščiu užėjo tris laivelius. Du buvo kiauuri, o trečias be dugno. Ėmė broliai plaukti: kvailieji kiauraisiais, o beprotis be dugno laiveliu. Du broliai nuskendo, o trečias ežero dugnan nugar-mėjo.

Juozas Gražulis
Worcester, Mass., Šv. Kazimiero mok. 6-to skyr.

Gudrus Asilas

Vienas Ispanijos kaimietis per daugelį metų veždavo pieną į Madridą nuolatiniamis pirkėjams. Kas rytas jis, pasikinkęs asiliuką, su pilnutėliais indais pieno apvažiuodavo savo pirkėjus.

Sykį kaimietis susirgo. Nebuvo kam pieno parduoti. Kai miečio žmona nutarė išleisti vieną asiliuką. Prie indų pridėjo raštelį, kuriame prašė pirkėjų atsimeruoti kiek reikia pieno ir indą gražinti.

Už kiek laiko asiliukas grįžo tuščiais indais. Per tris dienas jis taip pardavinėjo pieną. Madrido namų varpeliai taip pritaikyti, kad juos galima skambinti virvutės ar drato patraukimu. Kaimietis vėliau sužinojo, kad gudrus jo asilas, sustojęs prie kiekvieno pirkėjo namo, snukiu patraukdavo varpelį ir iššaukdavo šeiminkę, kad pasiimtų pieno.

A. A. Ignotas.

Galinga Karalija

Viena didelė karalija buvo padalinta į dvi dalis. Vieną dalį valdė keturi tvirti vyrai, o kita dalis buvo valdoma tik-tai vieno valdovo, kuris už kiekvieną tų keturių buvo stipresnis. Gyvendami taikoje penki valdovai daug gerą sau bei savo karalijai padarė.

Bet sykį vienos dalies keturi valdovai pradėjo pavydėti penktam valdovui. Esą, jis vienas valdo tiek pat žemės, kiek ir mes visi keturi; nužudykim jį, o tada mūsų žemė dvigubai padidės.

Taip ir padarė. Tačiau sykiu prasidėjo ir jų vargai. Vargo, truso, tačiau nieko labai gero negalėjo nuveikti, nes tai, ką jiems penktasis valdovas savo pagalba buvo davęs, nepajėgė išpildyti. Todėl ir turėjo vargti visą savo gyvenimą.

Na, ar galite įspėti, kas buvo tie penki valdovai?

Penki rankos pirštai.

J. A. M.

Lietuviai Amerikoje yra apsigyvenę 300 įvairiose kolonijose. Katalikiškų parapijų yra 120, o mokyklas turi 45 parapijos, kuriose mokinas virš dešimt tūkstančių mokinių.

Kodėl Dramblys Bijo Pelės

Sakoma, kad mergaitės visuomet pelių bijo. Ar žinojot, kad ir dramblys, kuris sveria kelis tonus, dar labiau bijo pelės, negu bailiausia mergaitė? Juokinga, tačiau tiesa. Kodėl tasai milžinas gyvulys bijo tokio mažo sutvėrimėlio?

Krašte, iš kurio drambliai paeina, yra labai mažas gyvulėlis, panašus į pelę, vadinamas Chacanas. Kuomet dramblys ėda, jis lipa drambliui ant nugaros ir net kruvinai įdrėskia. Įdrėskimas užnuodija kraują ir juo labiau dramblys purtos norėdamas numest gyvuliuką, tuo jis stipriau laikosi ir laikosi tol, kol dramblys krinta negyvas.

Dabar jums aišku, kodėl dramblys bėga, kai pamato mažą, nepavojingą pelytę.

MAŽŪJŲ ŽODYNĖLIS

prietaras — superstition.
makaule — pate, top of head.
uosis — ash tree.
ingis — idler, sluggard.
akacija — locust tree.
eržilas — stallion.
įdėmiai — attentively.
pagalvė — pillow.
gilė — acorn.
vėliava — flag.
ministrantas — altar boy.
kamža — surplice.
vyšnia — cherry tree, cherry.
daržininkas — gardener.

Kinijoj mergaitės neturi vardų, bet berniukams vardus duoda motinos. Kai berniukas suauga į 20 metų vyruką, tėvas tada duoda vardą.

Lietuvos upės yra sekančios: Nemunas, Neris, Šešupė, Merkys, Nevėžis, Dubysa, Venta, Minija, Jūra ir Šventoji. Neris taipogi vadinama ir Vilija. Didžiausia ir ilgiausia visų yra Nemunas, kuris savo vingiuotu keliu perbėga 576 mylias. Neris sukinėdamosi bėga 435 mylias.

KUR KĄ SIŪSTI?

Raštas šiam skyriui reikia siųsti adresu: Vincas Sabas M. I. C., 2334 W. Erie St., Chicago, Ill.
Pinigus, taip pat prašant pakelti siuntinėjimo kiekį, reikia siųsti ti-siog į "Lraugo" spaustuve, adresu: ant: Draugas Pub. Co., 2334 W. Erie St., Chicago, Illinois.